

ODŮVODNĚNÍ

OBEČNÁ ČÁST

1. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy, odůvodnění jejích hlavních principů

Navrhované změny ve vyhlášce č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „vyhláška“), navazují na přijetí zákona č. 369/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále také jen „zákon“). Touto novelou došlo s účinností od 1. 1. 2017 mimo jiné

- i. k rozšíření zmocnění § 4 odst. 9 zákona o způsob stanovení emisních limitů pro pachové látky,
- ii. k rozšíření zmocnění § 17 odst. 7 zákona o úpravu náležitostí dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění,
- iii. ke změně u některých kategorií vyjmenovaných zdrojů v příloze č. 2 zákona.

Druhým důvodem ke změně vyhlášky je provedení transpozice směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2015/2193/EU ze dne 25. listopadu 2015 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení (dále také jen „směrnice o MCP“).

Návrh novely dále reaguje na skutečnost, že kontaktní místo České republiky pro EU Pilot obdrželo žádost Evropské komise o informace ohledně provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění), (dále také jen jako „IED“) do právního řádu České republiky. Přestože většina výtek k provedení cit. směrnice byla Komisi vysvětlena, některé nedostatky či nepřesnosti bylo vhodné v české právní úpravě opravit.

Dále byly zapracovány požadavky aktivity „Návrhy na řešení opatření k posílení konkurenceschopnosti a rozvoje podnikání v České republice z pohledu právních předpisů na ochranu životního prostředí“ (tzv. ekoaudit, například usnesení vlády ze dne 28. ledna 2015 č. 54, usnesení vlády ze dne 9. ledna 2017 č. 10).

2. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonem, k jehož provedení je navržena, včetně souladu se zákonným zmocněním k jejímu vydání

Návrh novely vyhlášky navazuje na zákonná zmocnění pro prováděcí právní předpis v § 4 odst. 9, § 6 odst. 9, § 12 odst. 8, § 16 odst. 9, § 17 odst. 7 a § 34 odst. 5 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Vedle dílčích úprav stávajících prováděcích ustanovení vyhlášky se do jejího textu nově pojímá i problematika emisních limitů pro pachové látky a stanovení vzoru dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje (nová zmocnění byla doplněna do § 4 odst. 9 a § 17 odst. 7 zákona novelou č. 369/2016 Sb.).

Navrhovaná právní úprava plně odpovídá výše uvedeným zákonným zmocněním.

3. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Navrhovaná právní úprava je v souladu s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami Evropské unie.

Jedním z hlavních cílů návrhu je transpozice směrnice Evropského Parlamentu a Rady 2015/2193/EU ze dne 25. listopadu 2015 o omezení emisí některých znečišťujících látek do ovzduší ze středních spalovacích zařízení. Lhůta pro transpozici této směrnice je do 19. prosince 2017.

K návrhu se rovněž vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrování prevence a omezování znečištění) a jeho snahou je zpřesnit transpozici uvedené směrnice především v reakci na některé výtky zaslané Evropskou komisí (v řízení EU Pilot).

4. Zhodnocení platného právního stavu a odůvodnění nezbytnosti jeho změny

Vyhláška č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, je účinná od 1. prosince 2012. Komplexně upravuje podrobnosti týkající se provozu stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší, tím, že stanoví:

- obecné emisní limity pro skupiny znečišťujících látek,
- specifické emisní limity pro jednotlivé skupiny stacionárních zdrojů,
- technické podmínky provozu stacionárních zdrojů a činností souvisejících,
- způsob stanovení emisních stropů,
- intervaly, způsob a podmínky zjišťování úrovně znečišťování měřením a výpočtem,
- požadavky na výrobky s obsahem těžkých organických látek,
- požadavky na kvalitu paliv, požadavky na způsob prokazování jejich plnění a formát a rozsah ohlašování splnění těchto požadavků,
- požadavky na obsah odborných posudků, rozptylových studií, provozního řádu stacionárního zdroje, provozní evidence a protokolu o jednorázovém měření emisí.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

Viz Závěrečná zpráva z hodnocení dopadů regulace, která je součástí předkládaného návrhu.

6. Zhodnocení současného stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaná právní úprava nemá dopad ve vztahu k zákazu diskriminace a nebude mít žádné negativní dopady na rovné postavení mužů a žen.

7. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Navrhovaná úprava nebude mít žádné dopady ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů.

8. Zhodnocení korupčních rizik

S navrhovanou úpravou nejsou spojena žádná korupční rizika.

9. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné dopady na bezpečnost nebo obranu státu.

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

K čl. I

K bodu 1 (§ 1)

Do poznámky pod čarou č. 1 je třeba doplnit odkaz na transponovanou směrnici o středních spalovacích zařízeních (2015/2193/EU), čímž bude splněna odkazovací povinnost v čl. 17 směrnice, byť se standardně dle Legislativních pravidel vlády poznámky pod čarou samostatně nenovelizují.

K bodu 2

Novelou č. 369/2016 Sb. se do § 4 odst. 9 zákona doplnila slova „způsob stanovení specifických emisních limitů v povolení podle § 11 odst. 2 písm. d) pro látky obtěžující zápachem,“, čímž došlo k rozšíření zmocnění pro prováděcí vyhlášku.

K bodu 3

Zákonem č. 369/2016 Sb. došlo k doplnění zmocnění v § 17 odst. 7 zákona č. 201/2012 Sb. o „náležitosti dokladu o provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění“.

K bodu 4

Doplňuje se nová definice oxidů dusíku (NO_x), která je následně využívána v přílohách vyhlášky. Z důvodu absence stanovení postupu přepočtu měřených koncentrací NO a NO₂ na NO_x je stanoveno, že jde o přepočet na hmotnost NO₂. Jedná se tedy o hmotnost či jiný parametr (hm. koncentrace, hm. tok) NO₂, pokud by veškerý NO v analyzované směsi byl oxidován na NO₂.

K bodům 5 až 8

Odstavec 1 stanovuje povinné jednorázové měření emisí u stacionárních zdrojů uváděných do provozu a dále vždy při změně paliva, tepelně zpracovávaného odpadu nebo používané suroviny a také v případě zásahu do konstrukce stacionárního zdroje, který by mohl mít vliv na výši emisí. Povinnost provádění měření v těchto případech není nijak dotčena následujícími ustanoveními tohoto paragrafu. Navrhovaná úprava odst. 1 je prováděna v zájmu zajištění kompatibility ustanovení s přílohou III část 1 bod 4 směrnice o MCP. Diskreční pravomoc krajského úřadu stanovit jinou než tříměsíční lhůtu pro provedení jednorázového měření se omezuje tak, aby se týkala spalovacích stacionárních zdrojů o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 50 MW pouze v rozsahu ustanovení přílohy III části 1 bodu 4 směrnice o MCP.

K bodu 9

Navrhovaná úprava v § 3 odst. 3 písm. b) bodu 1 upřesňuje rozsah spalovacích zdrojů, na které se výjimka z povinnosti měření vztahuje tak, aby z povinnosti byly vyloučeny technologické zdroje (např. procesní ohřevy), a to doplněním odkazu na ust. § 13 vyhlášky (dle současného znění a definice spalovacího stacionárního zdroje uvedené v § 2 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší bylo možno dovozovat, že interval jednorázového měření emisí dle § 3 odst. 2, písm. b), bodu 1 a odst. 5, písm. a) se týká všech stacionárních zdrojů, kde probíhá spalování paliv). Dotčená úprava upřesňuje, že uvedené intervaly jednorázového měření emisí se vztahují pouze na spalovací stacionární zdroje, na které se vztahuje část třetí vyhlášky.

K bodu 10

Do bodu se nově doplňuje odkaz na bod 3.8.3. Smyslem úpravy je zavést povinnost jednorázového autorizovaného měření emisí TZL v brusírnách kovů a plastů zařazených do kódu 4.13. dle přílohy č. 2 zákona vybavených zařízeními ke snižování emisí, a to jedenkrát za tři roky, a sice vzhledem k omezení množiny zdrojů a jejich větší významnosti a omezené aplikovatelnosti dostupných emisních faktorů.

K bodu 11

Upřesnění podmínek jednorázového měření v případě uplatnění bodů 4 nebo 5 části B přílohy č. 4 zákona (výjimky z povinnosti kontinuálního měření emisí fluoru, chlóru a SO₂), které transponovaly směrnici Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích body 2.3 a 2.5. části 6 přílohy VI. V těchto případech se jednorázové měření emisí provádí dvakrát za rok, shodně s měřením PCDD/F a těžkých kovů. Současně bylo nutné lépe definovat v souladu se směrnicí minimální doby mezi jednotlivými měřeními. Během prvních 12 měsíců provozu je nutné provést každé tři měsíce jednorázové měření všech stanovených znečišťujících látek.

V praxi krajské úřady zachovávaly ve vydaných povoleních provozu postup a četnosti stanovené směrnicí, které byly obsaženy v nařízení vlády č. 354/2002 Sb., kterým se stanoví emisní limity a další podmínky pro spalování odpadu (ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/76/ES ze dne 4. prosince 2000 o spalování odpadů).

K bodu 12

Úprava odkazu v návaznosti na vložení nového odst. 2 v § 3.

K bodu 13

Směrnice IED (příloha VI část 6 bod 2.1. písm. c), bod 2.3. a 2.5.) požaduje monitorování emisí alespoň každých šest měsíců u spalovacích zařízení, u kterých tato směrnice nevyžaduje kontinuální měření. Stávající znění odst. 3 písm. c) je zpřesněno tak, aby bylo zřejmé, že povinnost měření bude naplněna dvakrát za kalendářní rok a zároveň bude plněn požadavek směrnice, aby interval mezi jednotlivými měřeními nebyl delší než 6 měsíců.

K bodům 14 a 15

Úprava odkazu v návaznosti na vložení nového odst. 2 v § 3.

K bodu 16

Zpřesňuje se stávající znění tak, aby bylo zřejmé, že se týká spalovacích stacionárních zdrojů vymezených v § 13 vyhlášky.

K bodům 17 a 18

Úprava má za cíl vyloučit z povinnosti jednorázového autorizovaného měření emisí TZL brusírný kovů a plastů zařazené do kódu 4.13. dle přílohy č. 2 zákona a umožnit u nich výpočet, pokud nejsou vybaveny zařízeními ke snižování emisí.

K bodům 19 až 21

Úprava odkazu v návaznosti na vložení nového odst. 2 v § 3.

K bodu 22

Změna upřesňuje rozsah spalovacích zdrojů, u kterých lze jednorázové měření oxidu uhelnatého a oxidů dusíku provádět potenciometricky přímým měřením přístroji s elektrochemickými články. Z možnosti využít této úlevy mají být vyloučeny technologické zdroje (např. procesní ohřevy). Dotčená úprava upřesňuje, že uvedené intervaly jednorázového měření emisí se vztahují pouze na spalovací stacionární zdroje, které jsou upraveny v části třetí vyhlášky – spalování paliv.

K bodu 23

Jde o provedení požadavků přílohy č. III část 1 bod 7 druhá část směrnice o MCP.

K bodu 24

Jedná se o doplnění pro kontinuální měřicí přístroje, které se vyhodnocují podle § 5, odstavce 1, písmene b) – 30 minutové průměry. Při jejich využití k měření podle § 4, odstavce 6 je nutno vyhodnocovat odlišně, jelikož měření probíhá v jiných intervalech.

K bodu 25

Doplnění podmínky na parametry kontinuálního měřicího systému stanovené v příloze V části III bod 9 IED. Jde o formální úpravu textu a oddělení podmínky z dosavadního ustanovení § 9 odst. 7, kde byla chybně interpretována. Kontinuální měřicí systémy jsou již v současnosti vázány plněním této podmínky.

Při ověřování správnosti kontinuálního měření se posuzuje, zda je hodnota 95 % intervalu spolehlivosti naměřených výsledků nižší než uvedené procentní podíly stanoveného denního emisního limitu. Z této hodnoty lze vypočítat směrodatnou odchylku σ_0 podle vzorce: $\sigma_0 = PE/1,96$ kde P je procentní podíl hodnoty emisního limitu E (např. pro emisní limit TZL 10

mg.m⁻³ a předepsané hodnotě 30 % je $\sigma_0 = 0,3 \cdot 10/1,96$. Posouzení správnosti kontinuálního měření se pak s využitím této σ_0 ověří postupem stanoveným v technické normě ČSN EN 14181 „Stacionární zdroje emisí – Prokazování jakosti automatických měřících systémů“.

K bodu 26

Z dosavadního znění § 8 odstavce 1 písmeno a) by v krajním případě bylo možné vyvodit, že horní hranice pro výpočet aritmetického průměru středních hodnot je rovna stanovené době sledovaného půlhodinového intervalu, za současného splnění podmínky na minimální dobu záznamu hodnot, avšak jako zdroj hodnot pro výpočet jakékoli střední hodnoty nelze akceptovat jedinou hodnotu. Kontinuální měření probíhá ze své podstaty nepřetržitě (mimo povolené výluky § 9, odstavce 5 a 7 vyhlášky), což poskytuje dostatečný soubor dat pro výpočet žádaných minutových, desetiminutových i půlhodinových průměrných hodnot.

Znění § 8, odstavce 1, písmene a) je proto upraveno tak, aby byla vyloučena možnost dvojí interpretace.

K bodu 27

Jde o upřesnění postupu výpočtu validovaných průměrných hodnot souběžně se změnami § 9 odst. 7 a úpravu odkazů v souvislosti s vložením nového odstavce 4 v § 9.

K bodu 28

Oprava chyby stávajícího znění vyhlášky.

K bodu 29 (§ 9 odst. 4)

Ustanovení provádí čl. 69 a část 2 přílohy č. VIII směrnice 2010/75/EU (technická ustanovení týkající se zařízení vyrábějících oxid titaničitý). Byly převzaty doby průměrování a doplněny do vysvětlivek k jednotlivým emisním limitům v bodech 5.2.9. a 5.2.10. tak, jak je tomu ve směrnici. S odkazem na výtku Evropské komise k neprovedení poslední věty části 2 bodu 4 písm. b) směrnice, resp. k absenci emisního limitu 40 mg/m³ pro chlor, je tato hodnota doplněna ve vysvětlivce 3) k bodu 5.2.10. Tato změna by neměla mít žádný dopad na provozovatele, vzhledem k tomu, že chloridový způsob výroby se v České republice nepoužívá

K bodům 30 a 31

Úprava odkazů v souvislosti s vložením nového odst. 4 v § 9.

K bodu 32 (§ 9 odst. 7)

Ustanovení § 9 odst. 7 se věnuje vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření emisí. Pro ověření plnění emisního limitu při kontinuálním měření se validované výsledky hmotnostních koncentrací získají z platných půlhodinových nebo desetiminutových výsledků, od kterých se odečte procentní hodnota naměřeného výsledku stanovená v příloze V části III bod 9 a 10 IED. Jde o nápravu ne zcela korektní stávající praxe odečtu procentního podílu emisního limitu, která mohla vést k výpočtu záporných validovaných výsledků hmotnostních koncentrací. Nový postup validace odečítá stanovený procentní podíl naměřeného výsledku s tím, že od naměřených výsledků vyšších než emisní limit je odečten procentní podíl emisního limitu.

Odstranění validace hodinových průměrných hodnot váže na zrušení věty v § 8, odst. 2, písmene b) – hodinové průměrování objemového toku (novelizační bod 28).

K bodu 33

V souladu s jednotlivými závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) se mohou emisní limity pro jednotlivé znečišťující látky stanovit různě, ale nejčastěji v podobě hmotnostní koncentrace (mg/m³) při jasně definovaných vztažných podmínkách (vlhkost, teplota, tlak a referenční obsah kyslíku v odpadním plynu). Rozhodnutí Komise, kterým se stanoví závěry o BAT podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU, se zveřejňují v Úředním věstníku Evropské unie. V případě provádění jednorázového měření emisí anebo provádění kontinuálního zjišťování emisí jednotlivé závěry o BAT uvádí i způsob monitorování (kontinuální, jednorázové) vč. četnosti. Navržené ustanovení transponuje bod ii) v čl. 14 odst. 1, písm. c) IED. Smyslem doplnění odst. 9 je, aby výsledky monitorování emisí byly vyhodnoceny pro táž časová období a referenční podmínky jako v případě úrovní emisí spojených s nejlepšími dostupnými technikami. To znamená, že vyhodnocování emisních limitů u stacionárních zdrojů, pro které jsou závěry o BAT vydány, by se mělo řídit závěry o BAT, a to včetně vztažných podmínek a doby průměrování. Naopak stacionární zdroje, pro které závěry o BAT vydány nebyly, budou plnění emisních limitů nadále vyhodnocovat podle ostatních ustanovení v § 9. Důvodem je to, aby nebyl provozovatel zbytečně nucen provádět vyhodnocování dvěma způsoby, aby vyhověl jak požadavkům závěrů o BAT, tak vyhlášce. Navrhovaná změna umožní provozovateli postupovat jen podle závěrů o BAT. Alternativou k tomuto ustanovení je sladění podmínek ve vyhlášce vždy po vydání závěrů o BAT, navržený způsob řešení je však efektivnější a univerzálně použitelný. V případě zdrojů, které mají období průměrování a vztažné podmínky stanoveny přímo ve směrnici o průmyslových emisích, uvádí ustanovení přímo konkrétní hodnoty, a přímo tedy transponuje tuto směrnici, jejíž znění je jasně dané. Naopak závěry o BAT jsou přijímány postupně, proto aby nebylo nutné opakovaně novelizovat vyhlášku, obsahuje toto ustanovení toliko odkaz na ně.

U zdrojů, které mají hodnotu emisí spojenou s nejlepšími dostupnými technikami stanovenou pouze jako roční průměr, bude k zajištění regulace emisí v kratších intervalech plnění emisního limitu vyhodnocováno i na úrovni průměrných denních hodnot koncentrací, a to na úrovni 120 % hodnoty stanoveného emisního limitu. Tím bude zamezeno krátkodobě zvýšeným koncentracím emisí. Plnění emisního limitu na úrovni půlhodinového průměru již proto ani v těchto případech nebude vyžadováno.

S ohledem na nutnost umožnit provozovateli v souladu se zákonem o integrované prevenci (a v souladu s IED) krátkodobě provádět měření emisí při situacích, kdy je potřeba stanovit úroveň znečišťování pro účely stanovení podmínek provozu v integrovaném povolení (např. za účelem zjištění emisí odpovídajících obsahu škodlivin v používané surovině), bude možné výsledky měření emisí zjištěné při těchto situacích nezahrnovat do vyhodnocování plnění emisního limitu. Účel, doba trvání a podmínky tohoto stavu bude krajským úřadem stanovena v povolení provozu a nesmí překročit 24 hodin za rok.

K bodu 34

Dosavadní úprava se neukázala být vhodným řešením z toho důvodu, že emisní faktory u technologických zdrojů často vůbec nevystihují charakter konkrétního stacionárního zdroje a jsou nezřídka vyjádřeny i jako interval. Emisní charakteristiky se mohou u stejných kategorií lišit i o několik řádů. Z toho důvodu nemá smysl nadřazovat emisní faktory reálnému měření emisí. Úvaha o vhodnosti konkrétního řešení výpočtu emisí je zde ponechána na krajském úřadě, který může popsat výpočet emisí v povolení provozu.

Měrná výrobní emise, která by měla být použita pro výpočet, je stanovena měřením podle § 3 odst. 1, tedy při uvedení do provozu nebo při změnách na stacionárním zdroji nebo § 3 odst. 3, tedy periodické měření. Měření by mělo probíhat při jmenovitých parametrech stacionárního zdroje, resp. při obvyklých provozních podmínkách u zdrojů, pro které již nelze dohledat výsledky měření podle § 3, odst. 1. V každém případě se musí jednat o autorizované jednorázové měření emisí ve smyslu zákona. Tato měrná emise by měla být vyjádřena v hmotnosti emisí znečišťující látky na jednotku produkce, vstupní suroviny nebo jiné vztažné veličiny, která charakterizuje objem výroby nebo s ním přímo koreluje. Výpočet emisí pak analogicky k emisnímu faktoru spočívá v násobení této hodnoty produkcí v daném roce.

K bodu 35 a 36

V § 13 jsou vymezeny spalovací stacionární zdroje znečišťování ovzduší, na které se tato část vyhlášky nevztahuje. Výčet je aplikován na všechny stacionární spalovací zdroje nezávisle na velikosti jejich příkonu a transponuje požadavek článku 28 směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích a čl. 2 odst. 2 směrnice o MCP.

Dosavadní úprava vyvolávala otázky ohledně aplikace ustanovení § 13 písm. a) na přímé a nepřímé procesní ohřevy a podobné technologie. Dle nové úpravy bude jednoznačně definováno, že všechny stacionární zdroje využívající přímý ohřev jsou z působnosti části třetí vyhlášky – spalování paliv vyňaty a jsou upraveny v části sedmé vyhlášky – ostatní stacionární zdroje. Nepřímé ohřevy pak budou řešeny částí třetí vyhlášky.

Vypouští se dosavadní písm. j), protože výjimka nebyla v souladu s čl. 28 IED. Nadto podle § 2 písm. g) zákona č. 201/2012 Sb. se „spalovacím stacionárním zdrojem“ rozumí zdroj, ve kterých se oxidují (spalují) paliva za účelem využití tepla vzniklého při procesu oxidace (hoření) paliva. Jde-li o proces „spalování“, tj. s přístupem kyslíku, je věcně nesmyslné sem pyrolýzu a zplyňování paliv bez přístupu vzduchu nadále uvádět (řešeny v Příloze č. 8 vyhlášky). Nově se pod písm. j) doplňuje výjimka pro krematoria, protože mají také vlastní podmínky a neřídí se režimem spalovacích zdrojů.

K bodu 37

Jedná se o přesnější transpozici druhé věty článku 30 odst. 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích v návaznosti na výše zmíněné řízení EU Pilot. Ustanovení čl. 30 odst. 7 se uplatní vždy pouze na tu část spalovacího zařízení, na které dochází ke změně, a která má současně jmenovitý tepelný příkon 50 MW a vyšší. Směrnice IED považuje za jedno spalovací zařízení také propojení více spalovacích zařízení. Zákon o ochraně ovzduší i vyhláška pracují s pojmem spalovací stacionární zdroj, kterým se rozumí nedělitelná technická jednotka (technická jednotka, kterou nelze dále rozdělit na více samostatných stacionárních zdrojů) a jejich propojení považují i nadále za propojení samostatných technických jednotek, aniž by toto propojení považovaly za jeden stacionární zdroj. Pojmu „část spalovacího zařízení“, který používá směrnice IED v článku 30 odst. 7, tedy odpovídá pojem „stacionární zdroj o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším“, který používá zákon o ochraně ovzduší i vyhláška.

Dopadem na životní prostředí se zde rozumí negativní či potenciálně významně negativní dopad. Za změnu ve smyslu tohoto ustanovení se nepovažuje změna spočívající v opatření ke snížení emisí (např. DeSOx, DeNOx, náhrada elektrostatických filtrů tkaninovými apod.), a to ani v případě, že s ní bude spojeno zvýšení spotřeby elektrické energie nebo zvýšení produkce odpadů (typicky např. v důsledku intenzifikace odsíření) ani změny související s udržováním zdroje v dobrém technickém stavu (např. náhrada poškozených částí zdroje za

nové apod.). V těchto případech se zpravidla bude jednat o změny vynucené změnou právních předpisů nebo Závěry o BAT, příp. zpřísněním podmínek provozu v integrovaném povolení nebo technickým stavem zdroje. Naopak v případech, kdy v důsledku změny na zdroji dojde např. ke zvýšení jmenovitého tepelného příkonu (tato změna může mít dopady na životní prostředí v podobě vyšších emisí do ovzduší), je nutné uplatnit emisní limity z tabulky 2 části 1 přílohy 2 vyhlášky.

K bodu 38

Jedná se o transpozici článku 7 odst. 9 směrnice o MCP. Směrnice vyžaduje, aby doba uvádění zdrojů do provozu a jejich odstavování byla co nejkratší s ohledem na vyšší emise spojené s neoptimálním řízením spalovacího procesu a odstavování některých technologií ke snižování emisí. Tento požadavek se považuje za splněný, pokud je doba uvádění do provozu a odstavování z provozu stanovena v souladu s rozhodnutím Evropské komise vydaným podle článku 41 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU.“

K bodu 39

Stávající znění vyvolávalo nejasnosti. Požadavek ohlásit ministerstvu do 31. března následujícího roku údaje o kvalitě paliv podle § 16 odst. 1 zákona o ochraně ovzduší se dle ustanovení § 18 odst. 1 vyhlášky vztahuje pouze na osoby uvádějící na trh v České republice těžký topný olej, plynový olej, a na pevná paliva určená pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu do 0,3 MW včetně. Paliva uváděná na trh v České republice musí splňovat požadavky na kvalitu paliv z části I bodu 2 přílohy č. 3 vyhlášky, kde v tabulce 2.1.2 jsou uvedeny pouze požadavky na výlisky z biomasy, nikoliv např. na kusové dřevo, jak bylo některými subjekty mylně dovozováno.

K bodu 40

Jedná se o transpozici článku 42 odst. 2 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích, a to v návaznosti na výtku zaslanou v rámci řízení EU Pilot. Na provoz technologií, u kterých dochází k výzkumu a vývoji v oblasti zlepšení postupů tepelného zpracování odpadu, je nutné aplikovat příslušné požadavky podle části páté vyhlášky, pokud je množství zpracovaného odpadu větší než 50 t za rok.

K bodům 41 a 42

Ve stávajícím znění vyhlášky je v § 21 z kategorie látky karcinogenní, mutagenní a toxické pro reprodukci vyňat benzin. Navrhovaná změna toto vymezení ruší a benzin je tak zařazen mezi látky karcinogenní, mutagenní nebo toxické pro reprodukci, a vztahuje se na něj tedy technická podmínka provozu uvedená v bodu 3 části I přílohy č. 5 o nahrazování látek karcinogenních, mutagenních a toxických pro reprodukci co nejdříve a v co nejvyšší možné míře látkami méně škodlivými, jak to vyžaduje směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích v čl. 58.

Požadavek na plnění specifických emisních limitů pro stacionární zdroje emitující VOC dle § 21 písm. a) a technická podmínka provozu ohledně nahrazování těchto látek za látky méně škodlivé, které jsou uvedené v příloze č. 5 části I bodu 2 a 3 vyhlášky se vztahují pouze na činnosti uvedené v příloze č. 5 vyhlášky. Tedy nikoliv na přílohu č. 6, která popisuje stacionární zdroje, ve kterých dochází k nakládání s benzinem (terminály a čerpací stanice).“

K bodu 43

Ministerstvu bylo novým zákonným zmocněním nad rámec stávající úpravy uloženo stanovit způsob stanovení specifických emisních limitů pro látky obtěžující zápachem v povolení provozu podle § 11 odst. 2 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. Nejde o plošné stanovení hodnoty emisních limitů pro zápach, ale jen o určení toho, jakým způsobem má stanovovat emisní limity povolující orgán v individuálním správním aktu, kde lze přihlídnout ke specifikům konkrétního provozu. Způsob stanovení specifických emisních limitů pro látky obtěžující zápachem je uveden v příloze č. 17 k této vyhlášce

K bodu 44

Podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona je každý provozovatel stacionárního zdroje povinen zajistit si jednou za dva kalendářní roky prostřednictvím osoby, která byla proškolená výrobcem spalovacího stacionárního zdroje a má od něj udělené oprávnění k jeho instalaci, provozu a údržbě (odborně způsobilá osoba), provedení kontroly technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje na pevná paliva o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění. Na vyžádání obecního úřadu obce s rozšířenou působností je provozovatel povinen předložit doklad o provedení kontroly vystavený odborně způsobilou osobou potvrzující, že stacionární zdroj je instalován, provozován a udržován v souladu s pokyny výrobce a se zákonem o ochraně ovzduší. Náležitosti dokladu o kontrole technického stavu a provozu spalovacího stacionárního zdroje o jmenovitém tepelném příkonu od 10 do 300 kW včetně, který slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, budou uvedeny v nové příloze č. 18 vyhlášky.

K bodu 45 a 46 (§29 odst. 2 a 4)

Nutná úprava z důvodu komplexních změn v příloze č. 2.

K bodu 47 (Příloha č. 1)

Úpravou části I přílohy č. 1 k vyhlášce dochází k rozšíření metod a postupů pro měření emisí, u kterých je vyžadováno osvědčení o akreditaci. Jde o „Ověření správnosti výsledků kontinuálního měření emisí a kalibrace kontinuálního měřicího systému dle ČSN EN 14181“.

K bodu 48 (Příloha č. 2 část II)

Vnitrostátní hodnoty specifických emisních limitů, které dle současného znění emisní vyhlášky vstupují v platnost v roce 2018 resp. 2020 (pro zdroje na plynná paliva) a jsou přísnější než požadavky uvedené ve směrnici o MCP, nebyly v návrhu novely emisní vyhlášky (až na dvě níže uvedené výjimky) měněny. Platnost hodnot nových přísnějších specifických emisních limitů, kterou emisní vyhláška stanoví na 1. leden 2018, je v návrhu novely vyhlášky posunuta na 20. prosinec 2018, aby provozovatelé dotčených spalovacích stacionárních zdrojů měli dostatečný časový prostor k přizpůsobení se novým požadavkům směrnice o MCP i požadavkům vnitrostátní legislativy, neboť naplnění požadavků stávajícího znění vyhlášky může být v kolizi s budoucími hodnotami emisních limitů vyplývajících ze směrnice o MCP a může tak významně měnit strategii provozovatelů k dosažení těchto limitů.

Zmírnění hodnot specifických emisních limitů oproti současnému znění emisní vyhlášky je navrhováno pouze v případě emisních limitů pro oxidy dusíku pro plynové turbíny na plynárenských soustavách a dále pro oxidy dusíku pro kotle a teplovzdušné přímotopné stacionární zdroje spalující kapalná paliva.

Směrnice o MCP umožňuje členským státům udělit výjimku z emisních limitů pro stávající turbíny kompresorů pro přepravu plynu s ohledem na specifická omezení spojená s jejich modernizací. Řešení pro dosažení požadovaných emisních limitů je technicky i časově značně náročné a turbíny pohánějící kompresory na přepravu zemního plynu jsou nepostradatelné pro zajištění energetické bezpečnosti České republiky i okolních států Evropské unie. V návrhu novely emisní vyhlášky je proto stanoveno plnění nových emisních limitů pro oxidy dusíku pro stávající plynové turbíny v souladu s výše uvedenou výjimkou až od roku 2030.

Hodnoty specifických emisních limitů pro oxidy dusíku při spalování kapalných paliv jsou zmírněny vzhledem k tomu, že jejich dosažení je obecně velmi obtížné a nejsou na trhu v dostatečné míře dostupné zdroje, které tyto hodnoty pro kapalná paliva splňují bez aplikace sekundárních opatření ke snížení emisí NO_x.

S ohledem na celkové (energetické a environmentální) přínosy spalovacích stacionárních zdrojů dodávajících teplo do soustavy zásobování tepelnou energií (SZTE) mají členské státy možnost poskytnout předmětným zdrojům výjimku na přizpůsobení se emisním limitům stanoveným směrnicí o MCP. Uvedená výjimka, která byla do návrhu novely emisní vyhlášky transponována, je pro provozovatele v České republice velmi významná, vzhledem k tomu, že směrnice o MCP klade na hodnoty emisních limitů pro SO₂ přísnější požadavky než současná vnitrostátní legislativa. Nové specifické emisní limity stanovené pro spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, které byly uvedeny do provozu před 20. prosincem 2018, které dodávají alespoň 50 % tepla dodávaného k využití ze stacionárního zdroje, stanoveno jako klouzavý průměr za období pěti let, v podobě páry, horké či teplé vody do veřejné sítě dálkového vytápění, se proto uplatní od 1.1.2030.

Při transpozici směrnice o MCP došlo k zachování stávajících vnitrostátních referenčních podmínek pro spalování biomasy a pro skupinu stacionárních motorů.

Specificky je v příloze řešena otázka stanovení emisních limitů s ohledem na jejich celkový jmenovitý tepelný příkon, kde směrnice o MCP nepožaduje sčítání jmenovitých tepelných příkonů (tzv. stávající zdroje dle směrnice), v takovýchto případech jsou specifické emisní limity stanoveny s ohledem na jmenovitý tepelný příkon zdroje (tedy každého jednotlivého zdroje – kotle, motoru apod.). Pokud by ale aplikací tohoto postupu došlo ke stanovení emisního limitu na vyšší úrovni, než která by odpovídala dosavadní verzi vyhlášky (emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014), uplatní se právě tato přísnější hodnota specifického emisního limitu.

Současně je zajištěno, aby emisní limity, které jsou ve směrnici o MCP přísnější, než hodnoty stávající vyhlášky nebyly aplikovány na zdroje se jmenovitým příkonem nižším než 1 MW, což by bylo požadavkem nad rámec směrnice o MCP.

Pro spalovací stacionární zdroje v působnosti směrnice o MCP, jejichž provozní hodiny, stanovené podle § 16 vyhlášky, nepřekročí 500 hodin ročně, vyjádřeno jako klouzavý průměr za období tří kalendářních let, platí specifické emisní limity uvedené v části II bodech 1.1,1 1.2.1 a 1.3.1 přílohy č. 2 k této vyhlášce (emisní limity pro stacionární zdroje, pro něž byla podána kompletní žádost o povolení provozu nebo obdobné povolení podle dřívějších právních předpisů 1. září 2013 nebo později a pro stacionární zdroje, které byly uvedeny do provozu po 1. září 2014).

K bodům 49 a 50 (Příloha č. 2, část III)

Byla provedena přesnější transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU o průmyslových emisích, článku 40 odst. 3 a části 7 přílohy V reagující na výtku Evropské komise v rámci výše zmíněného řízení EU Pilot.

K bodům 51 až 54 (Příloha č. 3)

Zrušuje se již konzumovaná část I přílohy. V části stanovující požadavky na kvalitu uhlí a výlisky z uhlí se pro uhlí pro zdroje do 300 kW stanovují nově požadavky na maximální obsahy podsítné složky a prachu, a to s ohledem na časté stížnosti na vysoký podíl prachu v dodávkách koncovým zákazníkům a neadekvátní nastavení regulace, kdy maximální podíl podsítné složky je uveden pouze deklaratorně v katalogích uhlí a jejich nedodržení je možné pouze na základě institutu klamání spotřebitele podle § 5 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v platném znění

K bodům 55 až 57 (Příloha č. 4)

V případě úvodního ustanovení jde o jednoznačné určení specifického emisního limitu pro stacionární zdroje, které provádějí v souladu s přílohou č. 4 částí B body 4 a 5 zákona č. 201/2012 Sb. jednorázové měření emisí plyných anorganických sloučenin chloru nebo fluoru namísto obvyklého měření kontinuálního (relevantní pro spalovny odpadu). Body 56 a 57 opravují formální chybu stávajícího textu.

K bodům 58 a 59 (Příloha č. 5, část I)

V návrhu novely vyhlášky v části I přílohy č. 5 jsou zavedena dvě nová označení VOC_F a VOC_E a to hlavně z důvodu větší přehlednosti jednotlivých hodnot specifických emisních limitů, které jsou uvedeny v tabulkách v části II.

Označením VOC_F se rozumí podíl hmotnosti fugitivních emisí těkavých organických látek a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel. Ve stávajícím znění vyhlášky je tento specifický emisní limit označen jako VOC [%] s odkazem na vysvětlivku. Zavedením nového označení VOC_F je zcela zřejmé, že se jedná o podíl hmotnosti fugitivních emisí VOC a hmotnosti vstupních organických rozpouštědel a vysvětlivka je u všech činností odstraněna. V případě označení VOC_E se rozumí podíl hmotnosti emisí těkavých organických látek a množství či velikosti produkce nebo množství vstupních organických rozpouštědel či celkového množství spotřebovaných vstupních surovin s obsahem VOC. Ve stávajícím znění vyhlášky je tento specifický emisní limit označen opět jako VOC [%] s odkazem na vysvětlivku. Zavedením nového označení VOC_E a VOC_F jsou přehledně rozlišeny hodnoty pro specifický emisní limit pro fugitivní emise a pro tzv. celkové emise VOC. Tam, kde je stanoven emisní limit VOC vyjádřený jako podíl hmotnosti emisí VOC ke vztažné veličině, jsou za emise VOC považovány jak emise v odpadním plynu, tak emise fugitivní, tzv. celkové emise.

V části I se dále k požadavkům na plnění specifických emisních limitů (bod 2) stanovuje podmínka, podle které není přípustné ředit odpadní plyn za účelem plnění specifických emisních limitů. Pokud je odpadní plyn ředěn kvůli chlazení vzdušiny před zařízením ke snížení emisí, výsledná koncentrace se přepočítává na objemový tok nezředěné vzdušiny. Požadavek o nepřípustném ředění odpadního plynu za účelem plnění specifických emisních limitů u stacionárních zdrojů používající organická rozpouštědla vyplývá ze Směrnice IED 2010/75/EU a platí pro činnosti zde uvedené. Ředěním odpadního plynu je myšlena situace, když je odpadní vzdušina odsávána ať odsávacími digestořemi umístěnými nad technologií

z provozní haly nebo z uzavřeného boxu do výduchu a k tomuto výduchu je dále připojeno potrubí a je do něj vháněn vzduch (z vnějšího okolí haly) pro nařazení odpadního plynu před měřicím místem. Tento přidaný průtok vzduchu by měl být měřen a následně odečten pro stanovení hmotnostní koncentrace znečišťující látky. Veškeré zdroje uvedené pod kódy 9.X v zákoně mají za povinnost zpracovat provozní řád. Je tedy možné upravit svedení odpadního plynu z haly a od technologie v provozním řádu, vzniknou-li pochybnosti

K bodu 60 (Příloha č. 5, část II)

Pro činnosti bodu 1.1. *Ofset s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší*; 1.2. *Publikační hlubotisk s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší*; 4.2. *Nátěry dřevěných povrchů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší*; 4.7. *Nátěry při výrobě nových silničních a kolejových vozidel s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 15 t za rok nebo větší*; 6. *Nanášení adhezivních materiálů s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší* a 7. *Impregnace dřeva s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší*, jsou doplněny specifické emisní limity při celkové projektované spotřebě organických rozpouštědel nad 200 t/rok. Toto zprísňení je zavedeno na základě Změny Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu („Göteborgský protokol“), která byla přijata dne 4. května 2012 na 30. zasedání nejvyššího rozhodovacího orgánu Úmluvy – Výkonného orgánu („EB“) v Ženevě. Pro aplikaci těchto emisních limitů je navrhováno přechodné období do 1. 1. 2019, během něhož nemusí být tyto emisní limity plněny. U stávajících zařízení může dosažení těchto úrovní emisí znamenat vysoké finanční náklady a dlouhé období návratnosti. Toto významné snížení emisí VOC bude u některých zdrojů vyžadovat změnu typu systému nátěrových hmot/tiskařských barev/adhezivních materiálů a/nebo systému aplikace těchto přípravků a/nebo instalovat účinné zařízení ke snižování emisí VOC nebo zcela modernizovat zařízení.

Jednorázové činnosti odmašťování a čištění (2.3.) a jednorázové aplikace nátěrových hmot (4.8.) jsou pouze přečíslovány. Jedná se o činnosti neuvedené v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší a není tedy povinnost zjišťovat úroveň znečišťování dle § 6 odst. 1 zákona ani vést provozní evidenci a ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence dle § 17 odst. 3 písm. c) a ani tyto zdroje nejsou poplatníkem poplatku za znečišťování dle § 15 odst. 1. Přesto je jim uložena technická podmínka provozu, jestliže je spotřeba organických rozpouštědel na „zakázku“ vyšší než 0,1 tun. Jedná se o jednorázové aplikace, tudíž nedochází ke sčítání spotřeb organických rozpouštědel v časovém rámci jednoho roku. Pokud je například zakázka na označení určité plochy silnic nebo nátěr či odmaštění několika konstrukcí v rámci stavby, stožárů apod., tak tato zakázka je jednorázovou činností s určitou spotřebou organických rozpouštědel, při které vznikají pouze fugitivní emise těkavých organických látek.

U činnosti 4.1. *Aplikace nátěrových hmot, včetně kataforetického nanášení, nespádají-li pod činnosti uvedené v podbodech 4.2. až 4.7., s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel 0,6 t za rok nebo větší*, dojde ke zrušení specifického emisního limitu vyjádřeného jako měrná výrobní emise (g/m²). Současně pro jakoukoliv spotřebu organických rozpouštědel v rámci této kategorie budou od 1.1.2020 namísto MVE platné pouze

koncentrační emisní limity pro VOC vyjádřené jako TOC v mg/m³, přičemž intervaly jednorázového měření se nemění. Koncentrační emisní limit platil variantně už dříve, nyní bude muset být plněn na všech stacionárních zdrojích těchto kódů. Dochází tím ke zrušení možnosti „výběru“ zda plnit MVE či pokud tohoto emisního limitu nelze technicky či ekonomicky dosáhnout, tak plnit koncentrační emisní limit. Změna je z důvodu sjednocení legislativních podmínek s Göteborským protokolem a Směrnicí IED 2010/75/EU, ve které pro ostatní nátěry včetně kovů, plastů, textilu, tkanin, filmu a papíru, které nejsou vyjmenovány zvláště v jiných bodech, jsou stanoveny emisní limity v odpadním plynu pouze jako koncentrační, a také z důvodu velmi častých potíží plnění emisního limitu vyjádřeného jako MVE a hlavně z důvodu komplikací při ověřování plnění tohoto limitu. Takto vyjádřený emisní limit umožňuje manipulovat s velikostí nalakované plochy, a tím i s výslednou hodnotou MVE, např. opakované lakování těžké plochy, apod. Možnost využití MVE vyvolávala četné diskuze provozovatelů s povolujícími orgány a ČIŽP o tom, jak správně spočítat nalakovanou plochu, zejména proto, aby se provozovatelé vyhnuli instalaci technologií snižování emisí nebo aplikaci barev s nižším obsahem organických rozpouštědel.

K zajištění dostatečného času na přizpůsobení se novým podmínkám bude přechodné období pro všechny kategorie 2 roky, tedy účinnost koncentračního emisního limitu bude od 1. 1. 2020.

K bodům 61 a 62 (Příloha č. 5, část III)

Provedeny pouze formální úpravy v části III.

K bodům 63 až 65 (Příloha č. 5, část IV)

Ustanovení transponují požadavky uvedené v příloze č. VII, části 7 bodu 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění). V reakci na výtku Evropské komise v rámci EU Pilotu byla upravena textace u veličiny O2, O5 a O8. Pokud jde o veličinu O2, byl nahrazen původní text „v některých případech je vhodné“, neboť směrnice o průmyslových emisích požaduje, aby pro výpočet veličiny O5 bylo standardně bráno v úvahu čištění odpadních vod. Pokud jde o veličinu O8, bylo v textu zohledněno vyloučení organických rozpouštědel započtených do veličin O7.

K bodu 66 (Příloha č. 8, část I)

Obecná ustanovení a pojmy

Byla doplněna definice TOC v souladu s předchozí právní úpravou. Dle předchozí vyhlášky č. 615/2006 Sb. byly těkavé organické látky (VOC) definovány jako těkavé organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík. Definice VOC v příloze č. 8 vyhlášky však v současném znění chybí. Jelikož již v minulé právní úpravě byly VOC stanovovány jako celkový organický uhlík, byly dotčené emisní limity VOC (body 1.3, 2.2.2, 4.3.3, 4.4.1, 5.1.8, 6.13 přílohy č. 8) přejmenovány zkratkou TOC, která vyjadřuje celkový organický uhlík a do bodu 1. Pojmy byla doplněna definice zkratky TOC.

K bodu 67 (Příloha č. 8, část II)

Specifické emisní limity a technické podmínky provozu

Emisní limity VOC (body 1.3, 2.2.2, 4.3.3, 4.4.1, 5.1.8, 6.13 přílohy č. 8) jsou v návrhu vyjádřeny zkratkou TOC, která vyjadřuje celkový organický uhlík. Toto je v souladu s předchozí právní úpravou, kdy dle předchozí vyhlášky č. 615/2006 Sb. byly těkavé organické látky (VOC) definovány jako těkavé organické látky vyjádřené jako celkový organický uhlík (TOC). Při přípravě vyhlášky č. 415/2012 Sb. došlo k omylu, kdy tato podstatná definice vypadla.

Organické látky u emisních limitů v této příloze se vždy vyjadřovaly jako TOC a je tomu tak dodnes. Chybějící definice o vyjádření v TOC však začala postupně působit nejasnosti a pochybnosti o skutečné výši emisního limitu. Emisní limity na organické látky v této příloze se vždy ověřovaly měřením metodou plamenoionizační detekce, která dává výsledky v celkovém organickém uhlíku (tedy vyjádřené jako TOC). Nemá tedy ani moc smysl přepočítávat je zpět na hypotetický obsah organických látek (vyjádřeno jako hmotnost včetně ostatních atomů v molekulách).

U stacionárních zdrojů, které spadají pod integrovanou prevenci, a pro které byly vydány Závěry o BAT, byly upraveny vztažné podmínky a případně emisní limity tak, aby odpovídaly vztažným podmínkám a hodnotám emisí stanoveným v Závěrech o BAT (body 2.3.1, 2.3.2, 2.3.3, 2.3.4, 3.1.1, 3.1.2, 3.1.3, 3.1.4, 3.2.1, 3.2.2, 3.2.3, 3.3.1, 3.7.1, 4.1.1, 4.1.3, 4.1.4, 4.1.5, 4.1.7, 4.3.2, 4.4.1, 6.7, 6.8, 6.12 přílohy č. 8), stejně tak byly upraveny vztažné podmínky u obdobných stacionárních zdrojů (body 2.2.1, 3.3.2, 3.5.1 přílohy č. 8). Stanovení emisních limitů za stejných vztažných podmínek je důležité zejména u vyhodnocení kontinuálního měření emisí.

Úprava emisních limitů na základě výstupů z analýzy české a evropské legislativy na úseku ochrany ovzduší provedené dle Usnesení vlády č. 732/2013 ze dne 25. září 2013 ke zprávě o možných způsobech řešení krizové situace ve vývoji hospodaření průmyslových podniků a negativního výhledu ve vývoji zaměstnanosti v Moravskoslezském kraji a k návrhům opatření byla provedena u bodů 3.3.4, 3.3.6, 3.5.3, 3.7.4 přílohy č. 8. Z této analýzy vyplynulo, že jsou stanoveny nad rámec závěrů o BAT a v minulosti si nevyžádaly žádná investiční opatření. Jejich stanovení u elektrického otopu není nezbytné a je nad rámec legislativy EU.

Veškeré úpravy názvu v jednotlivých kategoriích vycházejí z úprav názvů v novele zákona č. 201/2012 Sb. (příloha č. 2). V novele jsou všechny projektované parametry jednotlivě a explicitně uvedeny jako „celkové“- týká se bodu 1.1., 1.3., 1.4., 1.5., 3.3.6., 3.4.2., 3.7.4., 3.8.1., 3.8.2., 3.8.3., 3.8.4., 3.8.5., 3.8.6., 5.1.2., 5.1.4., 5.1.7., 5.3., 6.1., 6.2., 6.3., 6.4., 6.5., 6.6., 6.7., 6.10., 6.11., 7.1. Tato změna je učiněna i ve vysvětlivce k bodu 5.2.3.

V případě bodu 6.13. je název rovněž dán do souladu s názvem kódu 7.15. „Krematoria a zařízení k výhradnímu spalování těl zvířat“ dle novely zákona č. 201/2012 Sb. U činností 3.1.1., 3.2.1., 3.3.1., 3.3.2., 3.5.1., 3.7.1., 4.1.1., 4.1.3., 4.4.1., 4.6.3 až 4.6.7., byla doplněna přechodná lhůta pro splnění nových emisních limitů a vztažných podmínek od 1. 1. 2020.

Bod 3.3.3.

Technická podmínka provozu znamená, že stanovená účinnost zahrnuje odsávání i filtraci a kontroluje se pouze zjištěním, zda je technologie odsávání v provozu. Hodnota účinnosti je podle BREF dokumentů spojena s určitými opatřeními a kontrola plnění podmínky provozu spočívá v kontrole provozu všech stupňů odsávání a filtrace, které plnění této hodnoty zajišťují.

Bod 3.7.1., 3.5.1.

U bodu 3.7.1. Doprava a manipulace se vsázkou nebo produktem u výroby nebo tavení neželezných kovů byly doplněny emisní limity pro SO₂, NO_x a CO. Tyto limity byly doplněny na základě toho, že pod uvedený kód se zařazují ve slévárnách neželezných kovů rovněž činnosti, při kterých se používají spalovací procesy (sušení, žíhání) a dotčené limity se tedy vztahují pouze na spalovací procesy. Emisní limity jsou ve stejné výši jako emisní limity pro obdobné činnosti ve slévárnách železných kovů.

V bodech 3.5.1 a 3.7.1 byla doplněna technická podmínka provozu vztahující se k omezování fugitivních emisí tuhých znečišťujících látek. Slévárny byly v rámci zpracování Programů zlepšování kvality ovzduší identifikovány jako významné zdroje, a to převážně z důvodu vysokých fugitivních emisí tuhých znečišťujících látek. Nová podmínka k omezení fugitivních emisí by měla množství těchto emisí ze sléváren snížit.

Bod 3.8.2.

V bodě 3.8.2 byl upraven formát tabulky v souladu s ostatními tabulkami v příloze č. 8. Do vysvětlivek bylo doplněno, že se emisní limity vztahují na činnosti, při kterých dochází k jakémukoli použití dané kyseliny.

Bod 3.8.3

Na základě novely zákona o ochraně ovzduší (369/2016 Sb.) se bod 3.8.3. (kód 4.13. přílohy č. 2) zúžil z veškerých činností obrábění na broušení kovů a plastů. Emisní limit platí pouze pro broušení za sucha. Jelikož proces broušení představuje významnější zdroj emisí (jednotky tun TZL ročně) nežli ostatní typy obrábění, bylo místo výpočtu zavedeno pravidelné měření emisí v intervalu 1x za 3 roky, a to pouze u stacionárních zdrojů vybavených odlučovacím zařízením, tak aby byla možná kontrola stavu odlučovacího zařízení. U stacionárních zdrojů bez odlučovacího zařízení bude zjišťování emisí prováděno nadále výpočtem.

Bod 4.1a

Na základě požadavku vyplývajícího ze Směrnice Rady 87/217/EHS z 19. 3. 1987 o prevenci a snižování znečišťování životního prostředí azbestem byl do bodu 4.1a Výroba materiálů a produktů obsahujících azbest doplněn emisní limit pro výrobu azbestu.

Bod 4.5.

V bodě 4.5 byla provedena úprava definice technické podmínky provozu tak, aby bylo zřejmé, že tato podmínka platí pro všechny technologické uzly, kde by měly být v návaznosti na technické uspořádání stacionárního zdroje zahrnuty ve vhodné podobě do povolení provozu. Dále byly doplněny podmínky provozu při těžbě a zpracování kameniva s obsahem azbestových vláken. Tyto podmínky provozu vychází z nutnosti maximální ochrany před azbestovými vlákny u těžby amfibolů, aktinolitů apod. a vychází ze zkušeností z kamenolomu Litice u Plzně. Jejich smyslem je minimalizace emisí prachu na nejnižší možnou míru. Tyto podmínky lze s ohledem na místní situaci ještě doplnit nebo zpřesnit v povolení provozu. Azbestová vlákna představují vysoké zdravotní riziko jak pro zaměstnance lomu, tak pro obyvatele v nejbližší obytné zástavbě.

Pro všechny činnosti spadající pod sloučený bod 4.5. byla stanovena povinnost zjišťování úrovně znečišťování výpočtem, a tedy i zpoplatnění všech dotčených stacionárních zdrojů. Tato povinnost bude platná od 1. 1. 2019.. Střednědobá strategie (do roku 2020) zlepšení kvality ovzduší a rovněž programy zlepšování kvality ovzduší identifikovaly stacionární zdroje uvedené v kódu 5. 11. přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší jako zdroje emisí významně přispívající ke zhoršené kvalitě ovzduší. Emisní faktory pro tento typ zdrojů jsou známy a u kamenolomů již řadu let aplikované. Není spravedlivé, aby lomy, kde se těží kamenivo, byly zpoplatněny a ostatní zde uvedené stacionární zdroje, nikoliv. Pro tyto zdroje navíc existuje nová a podrobná metodika výpočtu emisí TZL, kterou pro MŽP zpracoval Výzkumný ústav hnědého uhlí.

Bod 4.6.

V bodě 4.6 došlo k vyjmutí platnosti emisních limitů pro přemístitelné stacionární zdroje, jelikož nebylo možno na těchto zdrojích provést ověření plnění dotčených emisních limitů a zohledněny rovněž podmínky provozu.

Bod 5.1.2.

Pouze formální úpravy textu ve vysvětlivkách tohoto bodu. Vysvětlivky jsou umístěné pod tabulkou.

Bod 5.1.4

Pro stacionární zdroj znečišťování ovzduší uvedený pod bodem 5.1.4. platí technická podmínka provozu. „Za účelem předcházení emisím znečišťujících látek obtěžujících zápachem využívat opatření ke snižování emisí těchto látek, např. svedením emisí

organických látek na jednotku termického spalování“. Uvedená opatření mají povahu demonstrativního výčtu (začínají „např.“). Jednotka termického spalování tedy není jediným možným opatřením ke snižování emisí pachových látek. Výše formulovaná technická podmínka provozu předpokládá různá technická řešení specifikovaná přímo na míru dané provozovně a technologii. Podmínka provozu by měla být přesně specifikována v povolení provozu, a to v takové podobě a míře, aby nedocházelo k obtěžování zápachem a byly minimalizovány stížnosti obyvatel. Technická podmínka provozu je v návrhu pro upřesnění doplněna o další příklad opatření ke snižování emisí znečišťujících látek obtěžujících zápachem „filtr s aktivním uhlím apod.“, aby bylo zcela zřejmé, že jednotka termického spalování není jediným možným řešením, ale je zde uvedena pouze jako jeden z mnoha příkladů. Důvodem tohoto doplnění je snaha provozovatelů vyhnout se plnění technické podmínky provozu s odůvodněním, že stávající příklad (jednotka termického spalování) není pro danou technologii vhodným řešením (což může být pravda), ale ve výsledku není realizováno žádné opatření, které by zápach z provozu eliminovalo. Jedná se pouze o upřesnění formulace technické podmínky provozu, které nebude mít vliv na provozovatele. Opatření ke snižování emisí látek obtěžujících zápachem za účelem jejich předcházení musí být realizována již v současné době.

Vzhledem k doplnění prahu spotřeb organických rozpouštědel (0,6 t/rok) v kódu 6.5. v novele zákona č. 201/2012 Sb. bylo nutné do nové vysvětlivky č. 5 doplnit, že celková projektovaná spotřeba organických rozpouštědel zahrnuje nejen spotřebu přípravků použitých při vlastní výrobní činnosti (spotřeba lepidel), ale rovněž přípravky užívané např. na čištění procesního zařízení či pracovních prostorů (např. spotřeba separátorů), tak jak je tomu u činností s použitím organických rozpouštědel v příloze č. 5. části I odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 415/2012 Sb.

Dále v návaznosti na úpravu kódu 6.5. v příloze č. 2 provedenou zákonem č. 369/2016 Sb. byl doplněn název bodu 5.1.4. o činnost „Řezání syntetických polymerů laserem nebo odporovým drátem o celkové projektované kapacitě vyšší než 10 tun za rok.“, pro kterou platí stejná technická podmínka provozu.

Bod 5.2.1.

Dne 4. března 2017 byl Evropským parlamentem a radou přijat text nového nařízení o rtuti, ve kterém v příloze III (část I bod c) je od 11. 12. 2017 uveden zákaz výroby chloru a alkalických hydroxidů, při níž se rtuť používá jako elektroda. Tato změna se týká dvou provozoven, u kterých, jak vyplývá z jejich integrovaných povolení, bude výroba chloru a louhu sodného amalgamovou elektrolýzou ukončena nejpozději ve výše uvedeném termínu. Změna uvedená v návrhu vyhlášky tedy nebude mít žádný dopad na tyto provozovatele, vzhledem k tomu, že bude výroba amalgamovou elektrolýzou ukončena, není důvod emisní limit pro rtuť ponechávat.

Bod 5.2.9. a 5. 2. 10.

Ustanovení provádějí část 2 přílohy č. VIII směrnice 2010/75/EU - Technická ustanovení týkající se zařízení vyrábějících oxid titaničitý. Kontaktní místo České republiky pro EU Pilot obdrželo žádost Evropské komise (dále jen „Komise“) o informace ohledně provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) do právního řádu České republiky.

S odkazem na výtku Komise k neprovedení poslední věty části 2.4 písm. b) směrnice, resp. k absenci emisního limit 40 mg/m³ pro chlor, je tato hodnota doplněna ve vysvětlivce 3) k bodu

5.2.10. Tato změna by neměla mít žádný dopad na provozovatele, vzhledem k tomu, že chloridový způsob výroby v České republice nepoužívá.

Vyhodnocení plnění emisních limitů při kontinuálním měření je nově uvedeno v § 9 odst. 4 vyhlášky č. 415/2012 Sb.: „Emisní limit při kontinuálním měření emisí na stacionárních zdrojích vyrábějících oxid titaničitý (TiO₂) se považuje za splněný, pokud jsou splněny hodnoty emisních limitů na úrovni doby průměrování stanovené v části 5.2.9. a 5.2.10. přílohy č. 8“.

V souladu s ustanovením čl. 69 směrnice byly převzaty doby průměrování a doplněny do vysvětlivek k jednotlivým emisním limitům v bodech 5.2.9. a 5.2.10. tak, jak je tomu ve směrnici.

Bod 6.2.

Je doplněna poznámka o nejlepších dostupných technologických řešeních k omezování zápachu při výrobě tuků a olejů. Dále je do výčtu výrob nově doplněna výroba lihu, která je problematická z hlediska emisí pachových látek. V případě ponechání stávajícího stavu provozovatelé lihovarů nemusí realizovat žádné opatření k eliminaci emisí pachových látek, i když se jedná o potenciálně problematický zdroj z hlediska emisí pachových látek.

Bod 6.6.

Pro sušení třísek a dřevních vláken platí od 1. 1. 2018 v souladu s dosavadní právní úpravou emisní limit pro TOC ve výši 250 mg/m³ (vztažné podmínky B) a technická podmínka provozu (teplota při sušení třísek a pilin musí být omezena tak, aby nedocházelo k jejich doutnání). Tento emisní limit a technická podmínka provozu byly doplněny do bodu 6.6. Nejedná se však o novou právní úpravu, emisní limit pro TOC a technická podmínka provozu jsou ve stávajícím znění vyhlášky součástí bodu 6.7. „*Výroba dřevotřískových, dřevovláknitých a OSB desek, sušení třísek a dřevních vláken při zpracování dřeva o projektované roční kapacitě větší než 150 m³ včetně (kód 7.7 a 7.8. dle přílohy č. 2 zákona)*“. Bod 6.7. se tedy uplatní i pro některé činnosti zařazené pod kódem 7.7. přílohy č. 2 zákona č. 201/2012 Sb.). Jedná se např. o výrobu briket z pilin, štěpky a obdobného materiálu a sušení těchto materiálů.

Tato změna by neměla mít žádný dopad na provozovatele. Výše uvedené podmínky platí pro zmíněné činnosti již v současné době. Jedná se pouze o upřesnění a zpřehlednění závaznosti platných emisních limitů a technické podmínky provozu v návaznosti na časté dotazy provozovatelů, zda se u činností zařazených pod kódem 7.7., u kterých probíhá sušení třísek a dřevních vláken, uplatní emisní limit pro TOC či technická podmínka provozu.

Bod 6.7.

Změny provedené v této části vyplývají z podmínek uvedených v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2015/2119 ze dne 20. listopadu 2015, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro výrobu desek na bázi dřeva.

Nově navrhované změny se týkají pouze zařízení spadající pod působnost zákona o integrované prevenci (resp. zdroje s projektovanou výrobní kapacitou vyšší než 600 m³/den), vyplývají z výše uvedeného rozhodnutí Komise a pro všechny IPPC zdroje jsou závazné do 4 let od vydání těchto závěrů o BAT.

Od 1. 1. 2018 dále platí v souladu se stávajícím zněním vyhlášky přísnější emisní limit pro TZL a TOC a vztažné podmínky B (sušení třísek a dřevních vláken). Nejedná se o novou právní úpravu.

Bod 6.8.

Změny provedené v této části vyplývají z podmínek uvedených v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2015/687 ze dne 26. září 2014, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro výrobu buničiny, papíru a lepenky.

V závěrech o BAT je emisní limit pro TZL stanoven při 6 % obsahu kyslíku (platí pro regenerační kotle a vápenné pece při sulfátovém způsobu výroby) a při 5 % obsahu kyslíku (platí pro regenerační kotle při sulfitovém způsobu výroby). Ve stávajícím znění vyhlášky je emisní limit pro TZL (50 mg/m³) stanoven při 5% obsahu kyslíku pro regenerační kotle a vápenné pece bez rozlišení, o jaký způsob výroby se jedná (sulfitový a sulfátový způsob), tak jak je to v závěrech o BAT. Proto byl u emisního limitu pro TZL nově doplněn referenční obsah kyslíku 6 % pro regenerační kotle a vápenné pece při sulfátovém způsobu výroby a dále došlo k upřesnění, že referenční obsahu kyslíku 5 % se uplatní pro regenerační kotle při sulfitovém způsobu výroby. Tato změna nebude mít žádný dopad na provozovatele. Nepředstavuje nutnost investic, pouze sjednocuje vztažné podmínky se závěry o BAT tak, aby nebylo nutné provádět dva přepočty.

Bod 6.12.

Změny provedené v této části vyplývají z podmínek uvedených v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2016/1032 ze dne 13. června 2016, kterým se stanoví závěry o nejlepších dostupných technikách (BAT) podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU pro odvětví neželezných kovů.

Došlo k úpravě vztažných podmínek dle závěru o BAT, a to pouze pro stacionární zdroje, které spadají do působnosti zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci. Vztažné podmínky C byly u těchto stacionárních zdrojů změněny na vztažné podmínky A. Dále je upřesněno, že emisní limit pro PAH se vztahuje pouze pro konkrétní činnosti, které jsou zdrojem emisí těchto látek (s ohledem na závěry o BAT) a ne pro všechny stacionární zdroje, které se řadí pod kód 7.14.

Změny vyplývají z výše uvedeného rozhodnutí Komise a jsou závazné do 4 let o vydání těchto závěrů o BAT.

Bod 6.14.

Tato změna byla učiněna na základě doporučení Státní veterinární správy, tak aby přesněji odrážela definice vyplývající z platné legislativy v oblasti veterinárních asanačních zařízení. Všechna veterinární asanační zařízení musí splňovat požadavky vyplývající ze zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a z předpisů EU (Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1069/2009, Nařízení Komise EU č. 142/2010), které regulují nakládání s vedlejšími živočišnými produkty. Tato změna by neměla mít žádný dopad, jedná se pouze o upřesnění stávajících formulací. Nicméně v současné době je v některých případech pod tento kód zařazena výroba krmiv, která bude nově kategorizovaná jako výroba potravin a krmiv z převážně rostlinných nebo živočišných surovin (je též upraveno v novele zákoně – kód 7.2., 7.3.), za předpokladu, že nebudou splňovat definici veterinárních asanačních zařízení podle veterinárního zákona a podléhat předpisům EU v této oblasti.

Bod 7.1.

V případě bodu 7.1. byla upřesněna technická podmínka provozu, tak aby bylo zcela zřejmé, že technicko-organizační opatření ke snížení emisí pachových látek musí být realizována na všech částech technologie, včetně uskladnění a aplikace exkrementů. Tato změna by si neměla vyžádat žádné vícenáklady. Provozovatele mají již v dnešní době povinnost realizovat opatření k eliminaci emisí amoniaku (technologie ke snižování emisí amoniaku ve stájích, z uskladnění a z aplikace exkrementů), seznam jednotlivých opatření je uveden ve Věstníku Ministerstva životního prostředí - č. 1-2/2013.

K bodu 68 (Příloha č. 10)

Příloha byla upravena z důvodu sladění s požadavky směrnice o MCP (konkrétně čl. 7 odst. 4 a 5). Ad změna v bodu 1.3: U záložních zdrojů do 300 hodin provozu, zvláště u pístových

spalovacích motorů, je náročné sledovat spotřebu paliv každý den, měsíc a rok. U těchto zdrojů by mělo být dostačující stanovit tyto údaje jednou ročně.

K bodu 69 (Příloha č. 11)

V obecných pokynech k vyplňování formulářů souhrnné provozní evidence bylo upřesněno, které zdroje podávají pouze tzv. zjednodušené hlášení. V položkách 15 a 16 tabulky 1.2. bylo provedeno sladění s formulací obsaženou v § 39 odst. 1 zákona a dále několik formálních úprav včetně rozšíření o teplou vodu.

K bodu 70 (Příloha č. 12)

Dochází k upřesnění vstupů, pokud jde o tepelné zpracování odpadu, a to ve vztahu k transpozici směrnice o průmyslových emisích (čl. 45 odst. 2 písm. b)).

K bodu 71 (Příloha č. 13)

Z důvodu nízké kvality zpracovaných odborných posudků autorizovanými osobami podle § 32 odst. 1 písm. d) zákona č. 201/2012 Sb. odbor ochrany ovzduší zpracoval „Metodický pokyn ke zpracování odborných posudků“, který vyšel ve Věstníku MŽP (č. 05/2016). V příloze č. 13 vyhlášky byly aktualizovány obsahové náležitosti a objasněna některá nejednoznačná ustanovení v souladu s tímto metodickým pokynem tak, aby byly legislativně zakotveny. Doplněné náležitosti reflektují nejčastější nedostatky, kterých se dopouštějí autorizované osoby při zpracování odborných posudků. Cílem je přimět zpracovatele odborných posudků, aby uváděli nejpodrobnější údaje tam, kde je to pro povolující orgány z pohledu ochrany ovzduší důležité. Zejména se jedná o návrh dalších podmínek provozu v návaznosti na programy zlepšování kvality ovzduší, případně návrh emisních limitů na rámec prováděcího předpisu, dále stručné porovnání s BAT v referenčních dokumentech, včetně referenčních dokumentů pro zdroje mimo režim IPPC (vystaveny na webu MŽP v sekci ovzduší).

K bodu 72 (Příloha č. 15)

Úprava znění přílohy blíže specifikovala nezbytné obsahové náležitosti rozptylových studií, které byly zpracovateli často opomíjeny a požadavky definovala tak, aby byly v souladu s jejich využitím v praxi.

Z poslední věty tohoto bodu je vynecháno slovo "roční" jelikož mapy jsou konstruovány i pro ostatní znečišťující látky, které mají stanoven denní imisní limit.

Doplňuje se poslední věta "Dále jsou uvedeny koncentrace znečišťujících látek naměřených na nejbližších stanicích imisního monitoringu." Pro hodnocení úrovně znečištění v předmětné lokalitě je důležitá také informace o reálně naměřených hodnotách na stanicích imisního monitoringu, které jsou reprezentativní pro zájmové území. Jedná se o státní síť imisního monitoringu a naměřené koncentrace je nutné uvádět pro objektivní hodnocení. Tato data jsou vhodně doplněna informacemi o modelovaných koncentracích přímo v zájmovém území prostřednictvím výše uvedených map klouzavých pětiletých průměrů znečišťujících látek.

K bodu 73 (Příloha č. 17)

Specifický emisní limit pro znečišťující látky obtěžující zápachem stanovuje v povolení provozu krajský úřad. Lze jej stanovit pouze pro stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší (emisní limity se ukládají podle § 12 odst. 4 písm. a) zákona o ochraně ovzduší). Specifické emisní limity má smysl ukládat na zdrojích, které jsou vybavené výduchy s měřicími místy (tzv. definované výduchy), na nichž lze zjišťovat úroveň znečišťování podle příslušných technických norem a měření jsou tudíž reprodukovatelná a poskytují porovnatelné hodnoty, u stacionárních zdrojů s definovaným výduchem, u nichž není vhodnější aplikovat pouze technické podmínky provozu k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem.

V případě významných fugitivních emisí nelze při uložení specifického emisního limitu pro znečišťující látky obtěžující zápachem v odpadním plynu (tedy ty svedené do definovaného výduchu) očekávat citelné snížení těchto látek (tedy pachového vjemu). Současně se emisní limit pro znečišťující látky obtěžující zápachem uloží zejména v případech, kdy:

- a) jde o zdroj, jehož provoz je předmětem opakovaných stížností na zápach, v odborném posudku zpracovaném podle § 11 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší bylo uvedeno, že zdroj nebude obtěžovat zápachem nebo znečišťující látky obtěžující zápachem nebyly nijak řešeny, a jedná se tedy o změnu rozhodných podmínek pro vydání povolení provozu ve smyslu § 13 odst. 2 zákona nebo
- b) pokud se jedná o povolení nového zdroje, u kterého bylo riziko emise látek obtěžujících zápachem identifikováno v odborném posudku zpracovaném podle § 11 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší.

Při žádosti o povolení provozu provozovatel předkládá odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou. V návrhu novely vyhlášky č. 415/2012 Sb. je v příloze č. 13 Obsahové náležitosti odborného posudku v bodu 4 Emisní charakteristika stacionárního zdroje uvedeno, že mají být specifikovány znečišťující látky emitované ze stacionárního zdroje včetně emisí látek obtěžujících zápachem a fugitivních emisí. V odborném posudku by tedy měly být vyčísleny emise látek obtěžujících zápachem a v případě vyhodnocení, že zdroj může obtěžovat okolí zápachem, také zpracovatelem odborného posudku navržena primární/sekundární opatření k omezení těchto emisí, případně navržen emisní limit pro látky obtěžující zápachem.

Odborný posudek je zároveň jeden ze způsobů, jak může krajský úřad zjistit množství znečišťující látky podle písm. a) přílohy č. 17. Dalšími způsoby jsou zjištění množství znečišťující látky na obdobné technologii nebo v referenčních dokumentech o nejlepších dostupných technikách. Tento údaj o množství bude nejčastěji vyjádřen jako hmotnostní koncentrace znečišťující látky, ale je možné využít i vyjádření v pachových jednotkách, pakliže jsou tyto údaje k dispozici.

Zákon o ochraně ovzduší řadí látky obtěžující zápachem mezi znečišťující látky dle definice § 2 písm. b). Jelikož zákon upravuje možnosti regulace pro všechny znečišťující látky, zahrnují tyto nástroje i látky obtěžující zápachem.

Stanovení specifického emisního limitu pro látky obtěžující zápachem je možné stanovit jak pro konkrétní znečišťující látku jako koncentrační emisní limit (mg/m^3) nebo v případě že nelze konkrétní látku určit (viz níže bod 2), tak lze stanovit specifický emisní limit pro skupinu/směs znečišťujících látek obtěžujících zápachem v pachových jednotkách (OUe/m^3), jako je tato možnost i při stávajícím znění vyhlášky.

Ve většině případů bude možné identifikovat konkrétní znečišťující látky, které mohou způsobovat obtěžování zápachem nebo jejichž koncentrace bude korelovat s intenzitou zápachu, ale zejména s technickým stavem a provozem zařízení ke snižování emisí. Nejčastěji se bude jednat o těkavé organické látky, amoniak, styren nebo sirovodík.

Zjištění množství znečišťující látky nebo skupiny/směsi znečišťujících látek obtěžujících zápachem, dále identifikaci vhodných opatření k omezení znečišťujících látek obtěžujících zápachem, zjištění účinnosti těchto opatření a následné stanovení specifického emisního limitu provede krajský úřad a to například na základě obsahu odborného posudku zpracovaného autorizovanou osobou, informací o obdobných technologiích či z referenčních dokumentů o nejlepších dostupných technikách. Pro účely zjištění množství znečišťující látky či skupiny znečišťujících látek u již existujících stacionárních zdrojů lze využít také měření konkrétních znečišťujících látek a dále také měření skupiny látek obtěžujících zápachem metodou dynamické olfaktometrie v pachových jednotkách OUe .

V případě stanovení specifického emisního limitu pro látky obtěžující zápachem u nových zdrojů je možné ve zkušebním provozu stacionárního zdroje dle § 12 odst. 4 písm. k) stanovit povinnost proměření látek obtěžujících zápachem a na základě výsledků poté uložit opatření

k eliminaci těchto látek a specifický emisní limit. Účinnost uloženého opatření bude kontrolována plněním stanoveného emisního limitu.

1. Lze-li jednoznačně určit znečišťující látky, jejichž koncentrace v odpadním plynu koreluje s mírou obtěžování zápachem nebo s řádným prováděním uložených opatření k omezení zápachu (zejména těkavé organické látky, amoniak, sirovodík, případně jednotlivé organické sloučeniny, např. styren), je stanoven emisní limit pro tyto konkrétní látky při současném uložení technických opatření k omezení zápachu. Při stanovení emisního limitu pro znečišťující látky obtěžující zápachem je nejprve nutné identifikovat veškerá primární a sekundární opatření, která je možné na stacionárním zdroji realizovat, a jejichž řádné provádění bude emisním limitem ověřováno.

V případě, že jsou tato opatření již realizována, lze následně uložit emisní limit k zajištění jejich řádného plnění s požadovanou účinností. V případě, že taková opatření zrealizována ani uložena nejsou nebo jsou nedostatečná, krajský úřad postupem podle § 13 odst. 2 zákona identifikuje další opatření, která uloží v povolení provozu a doplní je o emisní limity pro znečišťující látky obtěžující zápachem.

Emisní limit na znečišťující látky obtěžující zápachem se neuloží, pokud není provázán s konkrétním technickým opatřením na stacionárním zdroji.

Povolující krajský úřad v případě, že se jedná o nový zdroj, zhodnotí vhodnost konkrétního technologického řešení prevence zápachu u potenciálně rizikových záměrů, přičemž vychází z údajů uvedených v odborném posudku, který je zpracován podle § 11 odst. 8 zákona.

Pouze v případě, že technologické řešení spočívá v odsávání technologií a svedení veškeré znečištěné vzdušiny do zařízení ke snižování emisí, je smysluplné uložit emisní limit, jehož regulační funkce bude spočívat v nezbytnosti řádného provozování snižující technologie.

Emisní limit obecně je nutné stanovit tak, aby jej bez řádného provádění primárních a sekundárních technických opatření nebylo možné splnit. Současně nesmí být emisní limit nastaven tak nízko, aby byl i při realizaci těchto opatření nesplnitelný. Musí proto vycházet z technických možností stacionárního zdroje a parametrů opatření na něm realizovaných. Každý takto stanovený limit musí být doprovázen stanovením způsobu a četnosti zjišťování úrovně znečišťování ve smyslu § 12 odst. 4 písm. b) zákona o ochraně ovzduší.

V případě, že nejsou známy nebo nelze na základě dostupných technických údajů stanovit výstupní koncentrace látek obtěžujících zápachem v odpadním plynu za zařízením ke snižování emisí odpovídajícím garantovaným parametrům a nelze ověřit splnitelnost emisního limitu a jeho regulační účinek, emisní limit pro látky obtěžující zápachem vyjádřený jako hmotnostní koncentrace se neuloží.

2. V případě, že žádné konkrétní znečišťující látky obtěžující zápachem nelze určit, například v případě, kdy je zápach tvořen směsí mnoha chemických látek, kdy každá látka má konkrétní pachový vjem, ale ve směsi se látky vzájemně ovlivňují a výsledná koncentrace látek obtěžujících zápachem je nepředvídatelná nebo by se emisní limit blížil mezi stanovitelností použité metody, může krajský úřad uložit emisní limit pro látky obtěžující zápachem v pachových jednotkách, jehož plnění bude ověřováno metodou dynamické olfaktometrie (ČSN EN 13725) na definovaném výduchu v souladu s § 4 a 5 této vyhlášky.

Emisní limit pro látky obtěžující zápachem vyjádřené v pachových jednotkách OU_E ověřovaný měřeními metodou dynamické olfaktometrie (ČSN EN 13725) se uloží pouze tehdy, pokud:

- a) nelze regulovat řádný provoz snižující technologie a provádění opatření emisním limitem pro konkrétní znečišťující látku obtěžující zápachem nebo jejich skupinu (např. těkavé organické látky) vyjádřeným jako hmotnostní koncentrace nebo
- b) pokud by očekávaná koncentrace znečišťující látky v odpadním plynu za zařízením ke snižování emisí byla stejná nebo nižší než mez stanovitelnosti příslušné měřicí metody.

V případě stanovení specifického emisního limitu pro látky obtěžující zápachem v pachových jednotkách se stanovení množství látek obtěžujících zápachem v pachových jednotkách provádí postupem stanoveným touto vyhláškou a technickou normou ČSN EN 13725. Specifický emisní limit nesmí být nižší, než je množství látek obtěžujících zápachem v odpadním plynu, které umožňuje technické opatření, s nímž je tento emisní limit svázán (tedy aby nebyl emisní limit nižší, než dovoluje účinnost technologie). Současně by neměl být tak vysoký, aby byl splnitelný i bez realizace tohoto opatření. Při stanovení emisního limitu lze rovněž vycházet z výsledků autorizovaného měření a účinnosti realizovaného opatření. Emisní limit by se pak měl pohybovat v intervalu mezi emisní hodnotou s realizovaným opatřením a bez realizovaného opatření.

Pro stanovení specifického emisního limitu pro látky obtěžující zápachem vyjádřeného v pachových jednotkách, který bude ověřován měřením podle technické normy ČSN EN 13725, musí být splněny následující předpoklady:

- a) je známo nebo je možné vyčíslit množství látek obtěžujících zápachem vyjádřených v pachových jednotkách v odpadním plynu, výše specifického emisního limitu je spojena s řádným provozem snižující technologie v daném provozu odpovídající garantovaným parametrům zařízení (u stávajících zdrojů je možno vycházet z měření emisí a garantované účinnosti v %, u nových zdrojů z údajů z obdobných stacionárních zdrojů)
- b) regulaci není možné řešit jiným způsobem, což většinou znamená, že hmotnostní koncentrace znečišťujících látek obtěžujících zápachem je pod mezí stanovitelnosti příslušných měřících metod (např. technickou normou, ČSN EN 12619)

Ke stanovení hodnoty koncentrace emisí odpovídající garantovaným parametrům zařízení na stávajícím zdroji lze využít početní vztah

$$CG = CT * (1 - E),$$

kde je:

CG = garantovaná koncentrace znečišťující látky (v mg/m³, případně OU_E/m³),

CT = reálná koncentrace znečišťující látky před zařízením ke snížení emisí zjištěná měřením (v mg/m³, případně OU_E/m³),

E = účinnost zařízení ke snížení emisí garantovaná výrobcem nebo stanovená na základě příslušného referenčního dokumentu BREF pro danou technologii, vyjádřená jako prostý poměr (% vydělená 100).

K bodu 74 (Příloha č. 18)

V dokladu o kontrole jsou stanoveny body, které budou muset odborně způsobilé osoby při kontrole technického stavu a provozu podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, zaznamenat a představuje tak do určité míry i minimální rozsah této kontroly. Návrh vychází z doporučeného formátu dokladu o kontrole, který byl uveden ve Sdělení odboru ochrany ovzduší k provozování a ke kontrole spalovacích stacionárních zdrojů o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším a byl řadou odborně způsobilých osob používán.

Doklad o kontrole obsahuje následující náležitosti:

- údaje o odborně způsobilé osobě, tak aby bylo zřejmé, že kontrolu technického stavu a provozu provádí osoba, která má platné osvědčení k instalaci, provozu a údržbě podle § 17 odst. 1 písm. h) zákona o ochraně ovzduší vydané certifikovaným výrobcem spalovacího stacionárního zdroje.
- informace o provozovateli a o spalovacím stacionárním zdroji (jméno provozovatele, adresa, jméno výrobce zdroje, typ zdroje podle rozdělení, které jsou vyjmenované na konci

dokladu o kontrole, rok výroby, určené palivo výrobcem, třídu podle ČSN EN 303-5 atd.) tak, aby doklad byl jednoznačně spojitelný s konkrétním spalovacím zdrojem,

➤ údaje o kontrole: zde jsou uvedeny prvky, které musí odborně způsobilá osoba zkontrolovat a popřípadě provozovateli seřadit či nastavit tak, aby se zvýšila efektivita spalování (přívod spalovacího vzduchu, roštová soustava, spalovací komora, zatápěcí klapka, vstupní a čistící otvory, přívod paliva, vnější izolace, řídicí jednotka, regulátor množství spalovacího vzduchu, havarijní termostat, zařízení proti přetopení, zařízení zabraňující prohoření paliva do násypky, použité palivo, způsob skladování paliva, zajištění teploty vratné vody, akumulární nádoba, typ soustavy, napojení na spalínové cesty). Dále odborně způsobilá osoba zkontroluje, zda provozovatel má provedenou řádnou revizi a pravidelné kontroly spalínových cest podle vyhlášky č. 34/2016 Sb., o čištění, kontrole a revizi spalínové cesty, ve které je uvedena tabulka na základě jmenovitých tepelných výkonů, která určuje intervaly pro provádění revizí a kontrol spalínových cest.

➤ výsledek kontroly: zde odborně způsobilá osoba vyhodnotí, zda stacionární spalovací zdroj je instalován a provozován v souladu s pokyny výrobce, což je povinnost provozovatele uvedená v § 17 odst. 1 písm. a) zákona. Dále odborně způsobilá osoba zhodnotí, zdali zdroj splňuje minimální emisní požadavky na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, které slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění, z přílohy č. 11 zákona o ochraně ovzduší, tedy zda zdroj splňuje minimálně 3. třídu podle normy ČSN EN 303-5 a bude splňovat požadavek uvedený v § 17 odst. 1 písm. g) zákona o ochraně ovzduší. Na závěr odborně způsobilá osoba zjistí, zda provozovatel spaluje palivo o požadované kvalitě a zdali je nebo není indikováno spalování odpadu. Jednotlivé nevyhovující výsledky kontroly technického stavu a provozu musí odborně způsobilá osoba odůvodnit, tak aby provozovatel byl detailně informován o nevyhovujícím stavu spalovacího stacionárního zdroje a taky v případě, že obecní úřad obce s rozšířenou působností si vyžádá doklad o kontrole technického stavu a provozu ihned mohl identifikovat porušení povinností uvedených v zákoně o ochraně ovzduší a uložit provozovateli konkrétní nápravné opatření.

➤ závěrečným bodem dokladu o kontrole je doporučení, kde odborně způsobilá osoba uvede postupy k zajištění dalšího bezproblémového a hospodárného provozu zdroje, popřípadě může případně i doporučit vhodnou modernizaci či doplnění otopné soustavy o regulační prvky, akumulární nádobu apod., a to včetně vhodného technického řešení. Tato doporučení by však neměla zahrnovat opatření k dosažení souladu s pokyny výrobce a měla by být opravdu pouze doporučující.

K čl. II – Přejídná ustanovení

K odstavci 1

Ustanovení transponuje článek 6 odst. 5 směrnice o MCP. Jedná se o výjimku z plnění emisních limitů stanovených spalovacím stacionárním zdrojům, které dodávají alespoň 50 % užitného tepla, stanoveny jako klouzavý průměr za období pěti let, v podobě páry či horké vody do veřejné sítě dálkového vytápění. Nové emisní limity se uplatní až od 1. 1. 2030. Do 31. 12. 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulkách 2.1.2, 2.2.2 a 2.2.3 v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce s výjimkou emisního limitu pro SO₂ který nesmí být vyšší než 1100 mg·m⁻³.

K odstavci 2

Jedná se o transpozici článku 6 bodu 6 směrnice o MCP, výjimku pro plynové turbíny o jmenovitém tepelném příkonu vyšším než 5 MW, uvedené do provozu před 20. prosincem 2018 a pro plynové turbíny, které byly uvedeny do provozu nejpozději 20. prosince 2018, používané k pohonu plynových kompresorů nezbytných pro zajištění bezpečnosti vnitrostátních plynárenských přepravních soustav. Nové emisní limity se uplatní až od 1. 1. 2030. Do 31. 12. 2029 platí pro tyto spalovací stacionární zdroje specifické emisní limity stanovené v tabulce 1.3.2 v části II přílohy č. 2 k této vyhlášce.

K odstavci 3

Zpřísnění emisních limitů pro zdroje s celkovou projektovanou spotřebou organických rozpouštědel nad 200 t ročně (viz nové znění přílohy č. 5 k vyhlášce) je doplněno přechodným obdobím, které umožňuje dotčeným subjektům se na změnu adaptovat.

K odstavci 4

Doplňuje se přechodné období pro stacionární zdroje, které budou na základě přílohy č. 8 k vyhlášce nově muset zjišťovat úroveň znečišťování.

K odstavci 5

Pro spalování skládkového plynu ve spalovacím stacionárním zdroji do jmenovitého tepelného příkonu do 5 MW budou platit nové emisní limity (uvedené v tabulkách 2.2.2 a 3.2.2 v části II Přílohy č. 2) až od 1. ledna 2030. Do té doby se uplatní emisní limity z tabulky 1.2.2.

K odstavci 6

S ohledem na skutečnost, že formuláře pro souhrnnou provozní evidenci musí být vydány s určitým předstihem před termínem ohlašování za příslušný kalendářní rok, je třeba stanovit, že za kalendářní rok 2017 bude ohlašování probíhat podle dosavadní právní úpravy.

K čl. III – Účinnost

Navrhuje se, aby nová právní úprava nabyla účinnosti s počátkem kalendářního roku, tedy k 1. lednu 2018.